

'daarmee zoveel mogelijk overeenkomende' functie en dat de betrokkene zowel recht had op nabetaling van salaris alsof hij zijn functie onafgebroken had vervuld, als op de promotie die hij normaliter sinds die datum zou hebben gemaakt.

Men zou kunnen zeggen dat al deze regelingen de strekking hadden, het vooroorlogse Nederland, voorzover dat mogelijk was, weer te doen herrijzen. Daarnaast dienden in Nederland zoals het tijdens de bezetting geworden was, ook bepaalde wijzigingen te worden aangebracht en tenslotte zou de situatie ten tijde van de bevrijding vergen dat op bepaalde gebieden nieuwe voorzieningen werden getroffen.

Wat die wijzigingen aangaat: bij besluit E 95 werd de Nederlandse Arbeidsdienst opgeheven, bij besluit E 102 werden de NSB 'alsmede de daaraan verwante en andere nationaal-socialistische en fascistische organisaties' (dat waren er 33) ontbonden verklaard.

Wat de nieuwe voorzieningen betreft: E 75 verbood alle 'rechtsverkeer' met 'vijandelijk gebied' en door de vijand bezet gebied, behoudens goedkeuring door of vanwege de minister van justitie, 'zolang door Ons hiertoe geen andere instanties zijn aangewezen'. Dat rechtsverkeer was van '40 af van Londen uit gecontroleerd door de Commissie Rechtsverkeer in Oorlogstijd, de Corvo – haar taak zou overgenomen worden door een nieuw lichaam, de Raad voor het Rechtsherstel, maar deze raad zou ook met verscheidene andere omvangrijke taken worden belast.

Voor die Raad voor het Rechtsherstel werd de wettelijke grondslag gelegd in het op 17 september '44 vastgestelde en drie dagen later gepubliceerde wetsbesluit E 100, het ingewikkeldste en langste wetsbesluit (het telde 166 artikelen) dat in Londen voorbereid is. Met die voorbereiding had zich van begin '43 af een commissie van juristen beziggehouden onder voorzitterschap van prof. mr. J. Eggens, die in Indië voorzitter van de Corvo-Batavia was geweest en tot de hoofdamttenaren had behoord die van Mook naar Australië had meegenomen. Eggens was hoogst bekwaam en hoogst eigenzinnig – er viel eigenlijk met hem niet samen te werken; toen van Angeren, secretaris-generaal van justitie, in het door zijn commissie opgestelde ontwerp enkele wijzigingen ging aanbrengen, legde hij er het bijltje bij neer en het ontwerp werd toen door de leden van de commissie afgemaakt. Dat werk vergde zoveel tijd dat E 100 niet de Buitengewone Raad van Advies passeerde en evenmin, hoewel het mede op de Antillen en Suriname betrekking had, de Staten van die gebiedsdelen.

E 100 viel geheel op het gebied van het vermogensrecht. Op dat terrein zouden bij de bevrijding twee grote probleemcomplexen om een oplos-